

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513213347
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2013:1513213347.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, dieťa matky: O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, N., a otca: W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, N., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného takto

r o z h o d o l :

Súd znižuje vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému W. U., nar. XX.X.XXXX od právoplatnosti tohto rozhodnutia zo sumy 200,- eur na sumu 140,- eur mesačne, ktoré výživné je zročné vždy do 15. dňa v každom mesiaci k rukám matky maloletého.

Týmto sa mení rozsudok tunajšieho súdu č.k. 22P 401/2009-37 zo dňa 2.2.2010 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.04.2013 sa otec domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi W. zo sumy 200 eur na sumu 60 eur mesačne. Návrh bol odôvodnený tým, že v čase poslednej úpravy bola matka maloletého na materskej dovolenke, pričom v súčasnosti už pracuje. Schopnosti a možnosti uhrádzať výživné sa od posledného rozhodnutia podstatne zmenili aj na strane otca, ktorý je jedným z konateľov a spoločníkov spoločnosti E., s.r.o. Kvôli výživnému si bol nútený požičať peniaze od svojej matky, za ktorým účelom si ona vzala hypotéku. Navyše má vyživovaciu povinnosť aj voči ďalšiemu maloletému dieťaťu a to V. U.. V čase, kedy súhlasil s rodičovskou dohodou mal vyššie príjmy, než v súčasnosti. Jeho životná situácia sa natoľko zmenila, že nie je schopný platiť výživné v dohodnutej výške, v dôsledku čoho bol trestným rozkazom tunajšieho súdu právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. Vyživovacej povinnosti sa však vyhýbať nechce, čoho dôkazom je aj rodičovská dohoda z r. 2010, kedy súhlasil s výživným vo výške 200 eur.

Matka maloletého s návrhom nesúhlasila vzhľadom na zvýšené potreby dieťaťa a pôvodne ho žiadala ako nedôvodný v plnom rozsahu zamietnuť. Neskôr prejavila ochotu dohodnúť sa na znížení rozsahu vyživovacej povinnosti s prihliadnutím na jeho súčasnú situáciu, avšak maximálne na sumu 150 eur, s čím nesúhlasil otec, ktorý prezentoval, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletého maximálne sumou 100 eur.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka po vykonanom dokazovaní odporučila súdu návrhu vyhovieť čiastočne a znížiť rozsah vyživovacej povinnosti otca na 150 eur mesačne s prihliadnutím ku skutočnosti,

že otec sa s maloletým nestretáva, nenavštevuje ho, neobdarúva ho a teda okrem bežného výživného sa žiadnym iným spôsobom nepodieľa na úhrade jeho potrieb. .

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletej, potvrdením o výške príjmov rodičov, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 22P 401/2009, 22P 48/2010, 39C 2/2012, 1T 7/2013, 2T 21/2012 a 3T 107/2012, ako aj ako aj ďalším na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav veci:

O úprave vyživovacej povinnosti otca voči maloletému W. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22P 401/2009-37 zo dňa 02.02.2010, ktorým bol na základe schválenej rodičovskej dohody mal. W. zverený do osobnej starostlivosti matky, pričom otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu mesačne sumou 200 eur. V čase ostatného rozhodovania bola matka s maloletým, ktorý mal necelé dva roky, na rodičovskej dovolenke, pričom poberala rodičovský príspevok vo výške 158,67 eur mesačne a rodinné prídavky na maloletého. Žila v 4-izbovom byte vo vlastníctve svojich starých rodičov, v ktorom okrem jej rodičov a dvoch sestier, bývali aj so strýkom s manželkou. Z čias spolužitia s otcom vedela o tom, že bol veľmi dobre finančne zabezpečený. Otec bol jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti V. I., s.r.o. so sídlom C. XX v N., ktorá rozbiehala podnikanie v oblasti stavebných prác. Podľa vlastného tvrdenia žil z úspor. Bol zdravý, vyučený mäsiar, v ktorej oblasti pracoval istý čas. Vlastnil garsónku zaťaženu hypotekárnym úverom. Mal ďalšie tri vyživovacie povinnosti a to voči mal. V. U., nar. XX.XX.XXXX a voči mal. deťom U., W., nar. XX.XX.XXXX a W., nar. XX.XX.XXXX.

Od poslednej úpravy práv a povinností rodičov voči maloletému došlo nepochybne k zmene pomerov v súvislosti s plynutím času (3,5 roka) a k vzrastu potrieb maloletého a to tak v súvislosti s návštevou materskej školy, ako aj v súvislosti s prirodzeným rastom životných nákladov.

Matka maloletého medzičasom ukončila rodičovskú dovolenku. od júna 2012 sa zamestnala v spoločnosti G., v.o.s., kde v r. 2012 dosahovala priemerný mesačný príjem 452,86 eur. V r. 2013 matka potvrdila svoj príjem vo výške cca 490 eur mesačne. V priebehu konania ukončila k 03.06.2013 pracovný pomer dohodu. Od septembra 2013 nastupuje do pracovného pomeru na pozíciu administratívnej pracovníčky v H.. S maloletým sa osamostatnila, pričom za bývanie podľa jej tvrdenia platí 300 eur.

Maloletý bol od 1.9.2012 prijatý do O. školy na Z. ul. v N., kde podľa potvrdenia školy predstavujú mesačné náklady na pobyt dieťaťa vrátane stravy 50 eur. Ďalšie náklady na výživu maloletého sú bežné, primerané veku.

Otcovi naďalej trvá vyživovacia povinnosť voči mal. V. U., o výške ktorej bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P 119/2010-114 z 09.12.2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého zvýšeným výživným v sume 120 eur mesačne. Súd pri rozhodovaní na strane otca vychádzal z priemerného príjmu na strane otca cca 500 eur mesačne, pričom už v tom čase bol otec jediným konateľom spoločnosti V. I. s.r.o. Otec sa nezaujímal ani o mal. V., na výživu ktorého okrem stanoveného výživného žiadnym iným spôsobom neprispieval.

V apríli 2012 založil s najstarším plnoletým synom spoločnosť E., s.r.o., ktorá v daňovom priznaní za r. 2012 vykázala súčet prevádzkových, finančných a mimoriadnych výnosov vo výške 12.945,71 eur a súčet nákladov vo výške 12.620,16 eur. V druhej polovici r. 2012 však otec maloletého priznal príjmy z tejto činnosti vo výške 700 až 800 eur mesačne. Býva v 4-izbovom byte svojej matky, spolu s bratom a neterou. Matke prispieva na bývanie sumou 100 eur mesačne. Potraviny a jedlo si zaobstaráva sám. Zvýšené výdavky spojené so zhoršeným zdravotným stavom nemá. Nevlastní žiaden majetok vyššej hodnoty, keď garsónka, ktorú vlastnil v čase poslednej úpravy, bola predaná na dobrovoľnej dražbe, pričom výťažok z predaja bol použitý na uspokojenie veriteľov, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 39C2/2012, v ktorom si správca bytu pôvodne uplatňoval voči otcovi pohľadávku titulom neuhradeného dlhu z vyúčtovania za služby spojené s užívaním bytu za obdobie r. 2010 vo výške 2.220,44 eur. Konanie bolo čo do istiny zastavené práve z dôvodu uspokojenia

uplatňovanej pohľadávky veriteľa na základe dobrovoľnej dražby (Notárska zápisnica o osvedčení o vykonaní dobrovoľnej dražby D

Z obsahu pripojených trestných spisov súd zistil, že otec bol trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T 21/2012 zo dňa 17.02.2012, právoplatným 06.07.2012 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy voči mal. W. za obdobie od augusta 2011 do januára 2012 a to k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

V trestnom konaní za obdobný skutok od mesiaca február 2012 bol otec oslobodený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T 7/2013 zo dňa 03.04.2013, nakoľko zanikla trestnosť činu, keď otec po výzve vyšetrovateľa dňa 23.11.2012 uhradil dlžné výživné.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 3T 107/2012-76 z 09.08.2012, právoplatným 29.09.2012 bol otec maloletého uznaný za vinného zo spáchania prečinu úverového podvodu na tom skutkovom základe, že dňa 25.5.2011 so spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. spísal žiadosť o poskytnutie úveru vo výške 350 eur, v ktorej ako svoje zamestnanie uviedol funkciu konateľa spoločnosti V. I. s.r.o., hoci nebol zamestnancom tejto spoločnosti už do 31.01.2011 a funkciu konateľa nevykonával od 10.03.2011, v čase podania žiadosti teda nikde nepracoval, pričom vedel, že pri uvedení pravdivých údajov by mu úver nebol poskytnutý. Následne dňa 31.05.2011 podpísal zmluvu o úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 350 eur, ktorý prevzal, pričom neuhradil ani jednu splátku úveru. Za čo uvedený prečin bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov.

Otec maloletého odôvodnil vo svojej výpovedi naposledy uvedený skutok tým, že v tom čase obnovili spolužitie s matkou maloletého a bývali v prenajatom byte, za ktorý platil 400 eur mesačne. Chcel, aby mohli v byte zostať a k tomu mali aj nejaké peniaze navyše.

Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Pre určenie výživného pre dieťa sú rozhodujúce majetkové pomery. Nie sú však rozhodujúce preukázané zárobkové či majetkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

V prejednávanej veci súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletému W. je čiastočne dôvodný. Napriek nepochybnému zvýšeniu potrieb maloletého súd musel prihliadať na zlepšenie situácie na strane matky, ktorá sa medzičasom

zamestnala a súčasne na zníženie schopnosti a možnosti otca, ktorému bola medzičasom zvýšená vyživovacia povinnosť voči staršiemu synovi V.. U otca tiež došlo k zhoršeniu jeho zárobkových schopností, čo mal súd nepriamo za podložené aj stratou majetkovej hodnoty, keď v dobrovoľnej dražbe iniciovanej veriteľom bola predaná garsónka zaťažená hypotekárnym úverom, ktorú otec vlastnil v čase posledného rozhodnutia. S prihliadnutím na rovnaké právo všetkých detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov a odôvodnené potreby maloletého W., ktoré sú bežné, primerané veku súd dospel k záveru, že primeraným výživným zo strany otca voči mal. W. je aktuálne suma 140 eur mesačne. Prihliadal tiež k naposledy určenej výške výživného na staršie dieťa otca, mal. V., ktorého potreby sú vzhľadom na vekový rozdiel detí vyššie, než je tomu v prípade mal. W., kde však súd bral do úvahy aj časový odstup od úpravy vyživovacej povinnosti otca voči staršiemu synovi. Podľa názoru súdu suma 140 eur zodpovedá odôvodneným potrebám dieťaťa vo veku 5 rokov a súčasným schopnostiam a možnostiam otca, ktoré mal súd za preukázané zhruba na úrovni priemerného príjmu v národnom hospodárstve, za prihliadnutia k jeho ďalšej vyživovacej povinnosti, ale tiež k podielu matky na výžive maloletého, ktorá však kompenzuje časť svojej vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou. Súd tiež prihliadal k tomu, že otec sa o maloletého žiadnym spôsobom nezaujíma a na jeho výžive sa inak než bežným výživným nepodieľa. Zohľadnené bolo aj to, že výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami rodičov a tiež skutočnosť, že na uspokojovanie potrieb maloletého slúžia aj rodinné prídavky, ktoré matka poberá aktuálne vo výške 23,10 eur.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia ako aj na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a návrhu na zníženie výživného otca voči maloletému W. vyhovel čiastočne, keď výraznejšie zníženie vyživovacej povinnosti otca nepovažoval za dôvodné. Vzhľadom na otcom prezentované doplatenie dlhu na výživnom súd s poukazom na ust. § 78 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého k dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia, znížil vyživovaciu povinnosť otca až od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Týmto rozhodnutím dochádza k zmene rozsudku tunajšieho súdu č.k. 22P 401/2009-37 zo dňa 02.02.2010 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.